

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/16/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011201117
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5011201117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcov: 1. V., bytom F., 2. I., bytom F., obaja zastúpení Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Makovického 7, proti žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Žiline, so sídlom v Žiline, A. Kmeťa 17, za účasti obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., so sídlom v Bratislave, Výsoká 2/B, zastúpenej advokátskou kanceláriou Ružička Csekes, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Výsoká 2/B, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 26. septembra 2011, č. A/2011/00233/KSÚ Žilina/Pál, o odvolaní žalobcov ako aj účastníka konania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. apríla 2012, č. k. 20S/431/2011-186, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. apríla 2012 č. k. 20S/431/2011-186, vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., Bratislava na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/431/2011-124 z 01. februára 2012, a vo výroku týkajúcom sa nepriznania náhrady trov konania žalobcom v 1. a 2. rade p o t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým sú žalobcovia v 1. a 2. rade p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne účastníkovi konania obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., Bratislava trovy konania vo výške 482,24 eura, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. apríla 2012, č. k. 20S/431/2011-186 m e n í tak, že obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobcu žalobcov v 1. a 2. rade, ktorou sa domáhali zrušenie rozhodnutia žalovaného č. A/2011/00233/KSÚ Žilina/Pál z 26. septembra 2011, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. 2007/C-6727/MsÚ/Pš z 25. júla 2007 o umiestnení stavby „Kogeneračný zdroj Cogen - Žilina - Považský Chlmec“ na pozemku KN parc. č. XXXX/XX . o výmere 33.378 m², ako je zakreslená v situačnom výkrese. Zároveň určil pre

umiestnenie stavby a projektovú prípravu konkrétne podmienky, a to vo vzťahu k riešeniu nového zdroja elektrickej a tepelnej energie ako samostatného objektu, vo vzťahu k budove kogeneračného zdroja č. 1, ďalej pre komíny, budovu zázemia. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je situačné umiestnenie stavby pozemku. Vo výroku ďalej uviedol stanoviská a podmienky dotknutých správnych orgánov.

Krajský súd na základe žaloby žalobcov v 1. a 2. rade preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu a dospel k záveru, že námietky vznesené v žalobe nie sú dôvodné, a preto žalobu zamietol. Krajský súd konštatoval, že žalobcovia ako účastníci správneho konania mali od začiatku postavenie účastníkov správneho konania, bolo im adresované oznámenie o začatí územného konania a nariadenie ústneho pojednávania z 31. mája 2007, a to formou verejnej vyhlášky, ktorá bola zverejnená na úradnej tabuli Mesta Žilina ako aj na internetovej stránke Mesta Žilina. Od uvedeného momentu mohli žalobcovia uplatniť námietky a pripomienky k návrhu na vydanie územného rozhodnutia, čo však neurobili.

Čo sa týka námietky nesprávneho doručovania formou verejnej vyhlášky, krajský súd dospel k záveru, že ani táto námietka nie je dôvodná. Predmetná stavba je stavbou rozsiahlou, a preto bolo v súlade so zákonom, keď stavebný úrad začal územné konanie postupom podľa § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stá) teda verejnou vyhláškou. Pokiaľ ide o samotné doručovanie verejnou vyhláškou, krajský súd dospel k záveru, že bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 26 ods. 1 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), pričom išlo o spôsob obvyklý. Podľa názoru krajského súdu nie je možná kombinácia doručovania formou verejnej vyhlášky a súčasne známym účastníkom do vlastných rúk. Na námietku žalobkyne, týkajúcu sa nedodržania 15-dňovej lehoty na vyvesenie verejnej vyhlášky na úradnej tabuli, krajský súd neprihliadol, pretože nebola vznesená v zákonnej lehote v zmysle § 250b OSP. Taktiež nebola podľa názoru krajského súdu dôvodná námietka, že územné konanie malo byť spojené s miestnym zisťovaním. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa sporného vlastníctva k pozemku CKN parc. č. XXXX/X.7 a prístup na pozemok CKN parc. č. XXXX/XX, krajský súd konštatoval, že túto námietku bolo potrebné uplatniť v rámci tzv. koncentračnej zásady v lehote stanovenej v § 36 ods. 1 stavebného zákona. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia žiadne námietky ani pripomienky do času ústneho pojednania nevyniesli, správny orgán prvého stupňa na ne prihliadnuť nemohol.

Ďalej krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., Bratislava ako účastníka konania na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/431/2011-124 zo dňa 01. februára 2012, ktorým súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Rozhodol tak z dôvodu, že zrušenie každého právoplatného rozhodnutia musí byť učinené konkrétnym procesným postupom, ktorý musí mať svoje vyjadrenie v konkrétnej právnej norme. Krajský súd má za to, že neexistuje právny inštitút, ktorý by bolo možné zrušiť právoplatné rozhodnutie o odložení vykonateľnosti preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu.

O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade krajský súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcom pre ich neúspech v konaní náhradu trov nepriznal.

Naproti tomu účastníkovi konania obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s., priznal náhradu s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP v sume 485,24 eura, ktorú náhradu sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Mesta Žilina č. 2007/C-6727/MsÚ-Pš zo dňa 25. júla 2007 zruší a vráti na ďalšie konanie.

Namietali, že rozsudok krajského súdu je vecne nesprávny a nepreskúmateľný. Namietali, že krajský súd vyhodnotil žalobu iba v rovine účelovej argumentácie žalovaného s odvolaním sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/150/2010, ktoré je pre danú vec právne irelevantné. Všeobecne konštatoval, že všetky námietky a pripomienky mohli žalobcovia uplatniť v zmysle § 36 ods. 1 stavebného zákona, a to z dôvodu koncentračnej zásady. Uviedli, že krajský súd všetky procesné námietky nesprávne vyhodnotil, nakoľko takéto námietky ako aj občianskoprávne námietky, môžu účastníci uplatňovať počas celého konania, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci, pričom

ustanovenie § 36 ods. 1 stavebného zákona má na mysli iba námietky vo vzťahu k podanému návrhu na začatie územného konania.

Žalobcovia ďalej poukazovali na to, že v súlade s ustanovením § 250b OSP je povinnosťou súdu skúmať splnenie podmienok konania aj vo vzťahu k dodržaniu zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby. Pre posúdenie ich splnenia bolo rozhodujúce, či žalobcom boli písomnosti prvostupňového orgánu ako aj žalovaného doručované v súlade so zákonom, a teda či nastali účinky doručenia, od ktorých sa odvíja lehota na podanie žaloby. Preto podľa názoru žalobcov, pokiaľ nenastali účinky doručenia prvostupňového rozhodnutia bolo odvolanie žalobcov predčasné a aj samotná žaloba bola predčasná. Po preskúmaní týchto podmienok mal krajský súd konanie o veci zastaviť, nakoľko neexistoval predmet súdneho prieskumu, a to právoplatné rozhodnutie. V tejto súvislosti poukazovali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Sžo/213/2010.

Žalobcovia vo vzťahu k spôsobu doručovania naďalej namietajú nezákonnosť doručovania písomností - oznámenie o zahájení konania a rozhodnutí formou verejnej vyhlášky. Zastávajú názor, že zo samotného charakteru stavby vyplýva, že ide o stavbu, ktorá nespĺňa zákonné podmienky pre doručovanie písomností verejnou vyhláškou z dôvodu, že nejde o líniovú stavbu, zvlášť rozsiahlu stavbu, stavbu s veľkým počtom účastníkov konania ani o územné konanie o využitie územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Krajský súd konšatoval, že v danom prípade ide o rozsiahlu stavbu bez akéhokoľvek odôvodnenia v čom samotná rozsiahlosť má spočívať a odvoláva sa iba na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/150/2010 z 22. novembra 2010. Žalobcovia poukazujú na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/290/2008, podľa ktorého „použitie verejnej vyhlášky nemôžu odôvodňovať akékoľvek skutočnosti, ale iba také, ktoré sú relevantné“. V danom prípade krajský súd neodôvodnil v čom spočívajú relevantné skutočnosti pre jej použitie. Ďalej žalobcovia namietali, že v danom prípade je miestom realizácie stavby katastrálne územie Považský Chlmec, a preto zverejnenie na internetovej stránke Mesta Žilina nie je naplnením účelu. Iba zabezpečenie zverejnenia verejnej vyhlášky priamo v k. ú. Kráľovský Chlmec, alebo v miestnej tlači je naplnením tohto zákonného ustanovenia. Považský Chlmec je prímestská obec Žiliny, pričom v uvedenej obci žijú obyvatelia v staršom veku a v samotnej obci sa nachádza obecná tabuľa.

Žalobcovia ďalej namietali, že v rámci odvolacieho konania bola vznesená občianskoprávna námietka týkajúca sa vlastníckeho vzťahu k pozemku, na ktorom má byť stavba umiestnená. Ako dôkaz bola predložená žaloba o určenie vlastníckeho práva k časti pozemku, a preto mal žalovaný postupovať podľa § 137 stavebného zákona a konanie prerušiť.

Žalobcovia taktiež namietali tvrdenie krajského súdu, že im neboli upreté ich práva v konaní. To, že žalovaný konanie o nepriznaní postavenia účastníka zastavil a rozhodol o odvolaní, nie je naplnením princípov príslušných hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov vzťahujúcich sa na toto konanie a je podľa názoru žalobcov v rozpore s právnym záverom vysloveným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky č. A/2010/00930-1/Žilina/Pal zo dňa 21. apríla 2010.

Žalobcovia tvrdili, že nesplnenie základnej podmienky prístupu stavebníka na stavebný pozemok je skutočnosť o ktorej správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný mali vedomosť. Z dôvodu nekonania so žalobcom v 1. rade ako s účastníkom, mu bolo odňaté právo možnosti vznesenia námietky v rámci ústneho pojednávania. K záveru vysloveného žalovaným, že na pozemkoch, ktoré sú vlastníctvom žalobcu a ďalšej osoby je postavená stavba vo vlastníctve spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., s ktorou má stavebník uzatvorenú dohodu o užívaní cesty žalobcovia uvádzajú, že takéto odôvodnenie nemôže vysloviť žalovaný, ktorý je stavebným úradom, a teda sa predpokladá jeho znalosť právnych predpisov. Nie je zrejmé na základe akých ustanovení zákona žalovaný dospel k tomuto záveru, nakoľko v katastri nehnuteľnosti je vlastníctvo k dotknutým pozemkom vedené na žalobcu a MUDr. H.. Skutočnosť, že pozemok je vyasfaltovaný je právne bezvýznamné. Pokiaľ spoločnosť REALITY LAURIN, a. s., predala stavebníkovi parcelu č. XXXX/XX a súčasne zriadila právo užívania asfaltu nie je naplnením zákonnej podmienky pre začatie konania. Namietali, že stavebník žiadnym spôsobom nepreukázal či ohľadne tejto stavby prebehlo riadne stavebné konanie, ktorému by muselo predchádzať majetko - právne vysporiadanie dotknutých pozemkov, t. j. KN-E parc. č. XXXX a KN-E parc. č. XXXX.

Žalobcovia naďalej zotrvali na nutnosti miestneho zisťovania, pričom stavebný zákon nepozná pojmy „upustiť od miestneho zisťovania“, resp. „môže vykonať aj miestne zisťovanie“.

Proti výroku rozsudku krajského soudu, týkajícího se zamítnutí návrhu na zrušení usnesení krajského soudu sp. zn. 20S/431/2011-124 z 01. února 2012, kterým byla odložena vykonatelnost napadnutého rozhodnutí žalovaného podala odvolání společnost Alfa Power, a. s. Bratislava. Namítala nesprávné právní posouzení její návrhu krajským soudem, který svoje rozhodnutí v této části odůvodnil absencí procesního institutu upravujícího zrušení usnesení o odklade vykonatelnosti a zotrvávala na názoru, že odklad vykonatelnosti je možné kdykoliv během konání zrušit, ak pomínuli dôvody na jeho vydanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14. júna 2012 navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, pričom zotrval na svojom vyjadrení k žalobe. Uviedol, že všetky písomnosti v prvostupňovom ako aj v druhostupňovom konaní boli riadne doručené v zmysle § 36 ods. 4, § 42 ods. 2 stavebného zákona. Charakter stavby oprávňoval stavebný úrad oznámiť začatie územného konania formou verejnej vyhlášky. Pokiaľ ide o prístup k pozemku v k. ú. C. parc. č. XXXX/XX na ktorom má byť umiestnená stavba „Kogeneračný zdroj Cogen - Žilina - Považský Chlmec“ tento nie je navrhovaný novou prístupovou komunikáciou, ale cez komunikáciu existujúcu, ktorá zabezpečuje prístup do areálu spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., s ktorou má stavebník uzavretú dohodu o užívaní cesty. Pokiaľ ide o miestne zisťovanie poukazoval na ust. § 36 ods. 1 stavebného zákona, z ktorého znenia nie je podmienka miestneho zisťovania striktné daná a je na posúdení stavebného úradu, či takéto miestne zisťovanie v rámci ústneho pojednávania aj vykoná. Poukazoval na to, že vykonanie, resp. nevykonanie miestneho zisťovania nemá vplyv na uplatnenie námietok zo strany účastníkov najneskôr na ústnom pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade ani odvolaniu účastníka konania nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku vo veci samej. Preto sa s nimi najvyšší súd zásadne stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní uvádza nasledovné:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na

konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľov s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

Pokiaľ žalobcovia vytýkali krajskému súdu, že sa bez náležitého zdôvodnenia a vyhodnotenia dôkazov na vec sa vzťahujúcich stotožnil s názorom žalovaného, najvyšší súd dáva do pozornosti, že správny súd je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého rozhodnutia alebo postupu orgánu verejnej správy. Pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. 2007/C-6727/MsÚ/Pš z 25. júla 2007 o umiestnení stavby „Kogeneračného zdroja Cohen - Žilina - Považský Chlmec“ na pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 33.378 m² upravenom v ustanovení § 35 a nasl. stavebného zákona.

Podľa § 35 ods. 1 stavebného zákona územné konanie sa začína na písomný návrh účastníka, z podnetu stavebného úradu alebo iného orgánu štátnej správy. Návrh sa doloží dokumentáciou ustanovenou vykonávacími predpismi k tomuto zákonu spracovanou oprávnenou osobou (§ 45 ods. 4) a dokladmi ustanovenými osobitnými predpismi. V návrhu sa uvedie zoznam právnických a fyzických osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania a sú navrhovateľovi známi.

Podľa § 36 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým

orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť naj neskoršie pri ústnom pojednávaní, inak, že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

Podľa § 36 ods. 2 stavebného zákona od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne, táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 pracovných dní.

Podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

Podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Podľa § 42 ods. 5 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, v odvolacom konaní sa neprihliada na námietky, ktoré neboli uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť. Stavebný úrad je povinný účastníkov konania na to upovedomiť v oznámení o začatí územného konania.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisového materiálu najvyšší súd zhodne s krajským súdom zistil, že preskúmaným rozhodnutím č. A/2011/00233/KSÚ Žilina/Pál z 26. septembra 2011, žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. 2007/C-6727/MsÚ/Pš z 25. júla 2007 o umiestnení stavby „Kogeneračný zdroj Cogen - Žilina - Považský Chlmec“ na pozemku KN parc. č. XXXX/XX o výmere 33.378 m², keď územné konanie začal stavebný úrad v zmysle ustanovenia § 36 ods. 4 stavebného zákona oznámením zo dňa 31. mája 2007 zverejneným verejnou vyhláškou, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli Mesta Žilina dňa 04. júna 2007 a zvesená dňa 19. júna 2007, ako aj na svojej internetovej stránke. Z oznámenia o začatí územného konania mal najvyšší súd za preukázané, že Mesto Žilina - Spoločný obecný úrad v Žiline, ako príslušný stavebný úrad v zmysle ustanovenia § 117 stavebného zákona, nariadil ústne pojednávanie na deň 27. júna 2007 o 09:00 hod. v budove Mestského úradu Žilina s tým, že súčasne upozornil účastníkov konania na možnosť nahliadnuť do podkladov a vzniesť svoje námietky a pripomienky najneskôr pri ústnom pojednávaní s poučením, že inak k nim nebude prihliadnuté. Ďalej mal najvyšší súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu za preukázané, že žalobcovia v určenej lehote žiadne námietky ani pripomienky nevzniesli.

Po preskúmaní súdneho ako aj administratívneho spisu najvyšší súd dospel k záveru, že námietka žalobcov, týkajúca sa vyhodnotenia žaloby krajským súdom iba v rovine účelovej argumentácie žalovaného s odvolaním sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/150/2010 zo dňa 22. decembra 2010, ktoré je podľa názoru žalobcov pre danú vec irelevantné, nie je dôvodná. Práve naopak citované rozhodnutie najvyššieho súdu sa na predmetnú vec vzťahuje. Totiž predmetom označeného rozhodnutia najvyššieho súdu bol práve súdny prieskum totožného rozhodnutia Mesta Žilina č. 2007/C-6727/MsÚ/Pš o dňa 25. júla 2007 na základe žaloby iného účastníka konania. V tomto rozhodnutí najvyšší súd vyslovil právny záver, že v spornom územnom konaní sa jedná o zvlášť rozsiahlu stavbu - kogeneračného zdroja na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla, ktorá svojim vplyvom predpokladá veľký počet účastníkov konania a teda predmetná charakteristika stavby a

počet účastníkov územného konania vytvára predpoklady pre oznámenie začatia územného konania verejnou vyhláškou. Tento právny názor najvyššieho súdu rešpektoval Krajský súd v Žiline aj vo svojom rozhodnutí sp. zn. 21S/28/2008-109 zo dňa 30. marca 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. apríla 2011, keď konal o žalobe ďalších účastníkov konania a predmetom konania bolo taktiež totožné rozhodnutie. V danom prípade konajúci krajský súd už vyslovený právny záver najvyššieho súdu ako aj Krajského súdu v Žiline pokiaľ ide o splnenie podmienok pre začatie konania verejnou vyhláškou ako aj pre doručovanie rozhodnutí verejnou vyhláškou rešpektoval a v danom prípade sa najvyšší súd od tohto názoru vysloveného iným senátom najvyššieho súdu nemal dôvod odchýliť.

Vzhľadom na uvedené nie je dôvodná ani námietka žalobcov pokiaľ ide o doručovanie písomnosti. Pokiaľ sa v danom prípade správny orgán rozhodol začať konanie verejnou vyhláškou, keďže všetky podmienky na tento spôsob začatia územného konania boli splnené (§ 36 ods. 4 stavebného zákona), nebol ani dôvod na doručovanie písomností žalobcom do vlastných rúk, pretože zákon kombináciu doručovania verejnou vyhláškou a do vlastných rúk nepozná. Nie je preto dôvodné tvrdenie žalobcov, že boli ukrátení na svojich právach, pokiaľ im stavebný úrad rozhodnutia do vlastných rúk nedoručoval. Aj podľa názoru najvyššieho súdu v danom prípade oznámenie o začatí územného konania verejnou vyhláškou je v súlade s citovanými ustanoveniami stavebného zákona, obsahuje upozornenie účastníkov na možnosť vzniesť námietky a pripomienky v lehote do nariadeného ústneho pojednávania. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia do uvedenej lehoty žiadne námietky, pripomienky, a to ani občianskoprávneho charakteru nevyniesli, nemohol na ne konajúci stavebný úrad prihliadnuť. Z uvedeného dôvodu nemohol na ne prihliadnuť ani žalovaný, hoc boli vznesené v odvolacom konaní a ani konajúci krajský súd.

Pokiaľ ide o námietku, že začatie územného konania verejnou vyhláškou malo byť zverejnené v obci Považský Chlmec, keďže miestom realizácie je katastrálne územie tejto obce, podľa názoru najvyššieho súdu je aj táto námietka nedôvodná. Postup doručovania verejnou vyhláškou upravuje zákon o správnom konaní vo svojom ustanovení § 26 ods. 2. Z tohto ustanovenia vyplýva, že doručovanie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že písomnosť sa zverejní po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Aj keď to zákon vyslovene neuvádza, je to vždy úradná tabuľa správneho orgánu, ktorý by mal inak povinnosť písomnosť doručiť. V danom prípade je takýmto orgánom stavebný úrad, t. j. Mesto Žilina - Spoločný obecný úrad v Žiline. Pokiaľ teda bolo oznámenie o začatí územného konania ako aj územné rozhodnutie o umiestnení stavby zverejnené na úradnej tabuli Mesta Žilina - Spoločného obecného úradu v Žiline bol tento postup správny. Súčasne správny orgán označené písomnosti zverejnil aj na internetovej stránke, čo je v súčasnosti obvyklý spôsob zverejňovania. Najvyšší súd taktiež nezistil zo strany správneho orgánu porušenie zákona pokiaľ ide o dobu vyvesenia písomnosti.

Čo sa týka námietky, že územné konanie malo byť spojené s miestnym zisťovaním, najvyšší súd poukazuje na to, že vzhľadom na znenie ustanovenia § 36 ods. 1 stavebného zákona, nie je povinnosťou stavebného úradu v každom prípade začatia územného konania nariaďovať miestne zisťovanie. Je len na úvahe stavebného úradu, či miestne zisťovanie spojí s nariadeným ústnym pojednávaním, alebo miestne zisťovanie vôbec nenariadi. Pokiaľ stavebný úrad v danom prípade miestne zisťovanie nenariadil, nedopustil sa porušenia zákona.

Pokiaľ ide o občianskoprávnu námietku sporného vlastníctva k parcele č. XXXX/XX, ktorú žalobca v 1. rade vzniesol až počas odvolacieho konania, najvyšší súd z dokladov založených v spisovom materiály spornosť vlastníctva k tejto parcele, na ktorej má byť predmetná stavba realizovaná nevzhliadol. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vlastníctvo k predmetnej parcele svedčí navrhovateľovi, t. j. spoločnosti ALFA Power, a. s. Bratislava (predtým Orco alfa, a. s. Bratislava) a s poukazom na ustanovenie § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov sa tieto údaje považujú za hodnoverné. Podľa názoru najvyššieho súdu nebol ani dôvod na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o žalobe žalobcu v 1. rade vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/182/2010, keďže žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/XXX, ktorá vznikla oddelením z parcely č. XXXX/XX na základe geometrického plánu vypracovaného na žiadosť žalobcu v 1. rade. Táto novovytvorená parcela susedí síce s parcelou na ktorej má byť predmetná stavba umiestnená, pričom

však žalobca v 1. rade neuvádza akým spôsobom by sa realizácia predmetnej stavby dotkla jeho práv k tejto novovytvorenej parcele v prípade, keby mu súd vlastnícke právo k tejto parcele priznal. Navyše umiestnenie predmetnej stavby je plánované viac ako 100 metrov od hranice parcely č. XXXX/XXX.. Čo sa týka neplnenia podmienky prístupu stavebníka na svoj stavebný pozemok, najvyšší súd je toho názoru, že ani táto námietka nie je dôvodná. Predovšetkým aj túto námietku mali žalobcovia uplatniť v súlade s koncentračnou zásadou v lehote do začatia ústneho pojednávania o územnom konaní, t. j. do 27. júna 2007, čo však neučinili. Pre úplnosť veci najvyšší súd poukazuje, že z obsahu administratívneho spisu je preukázané, pre prístup k pozemku parc. č. XXXX/XX je zabezpečený cez existujúcu komunikáciu vedúcu do areálu obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., ktorá je napojená na miestnu verejnú komunikáciu II. triedy č. 507 s ktorou má stavebník uzavretú zmluvu o užívaní predmetnej komunikácie. Tento názor je opretý o vyjadrenie dotknutých orgánov v územnom konaní, a to Žilinského samosprávneho kraja, Odboru dopravy a komunikácii č. 3409/2007/ODK-002, ako aj o vyjadrenie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Žilina č. 07/00782-003/AND, pričom vyjadrenie dotknutých orgánov sú pre stavebný úrad záväzné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcov v 1. a 2. rade uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o odvolanie spoločnosti Alfa Power, a. s. Bratislava proti výroku rozsudku krajského súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie uznesenia krajského súdu sp. zn. 20S/431/2011-124 z 01. februára 2012 o odložení vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, najvyšší súd napriek tomu, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že neexistuje právny inštitút, ktorým by bolo možné zrušiť právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, tento výrok rozsudku potvrdil najvyšší súd tak rozhodol z dôvodu, že rozhodnutím najvyššieho súdu vo veci samej sa rozhodnutie o odklade vykonateľnosti stáva bezpredmetným.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že súčasná právna úprava v správnom súdnictve nevylučuje a pripúšťa to i ustálená judikatúra [pozri k tomu napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. I.ÚS 4/08 a sp. zn. IV. ÚS 361/2010, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 5Sžp/27/2011, sp. zn. 8Sžo/475/2009, sp. zn. 8Sžo/476/2009 (44/2010 ZSP), či sp. zn. 6Sžp/4/2011] podanie návrhu na zrušenie uznesenia o odklade vykonateľnosti. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje okrem nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 23/2001 aj na jeho nález sp. zn. I. ÚS 327/2010. Nemožno tiež opomenúť, že odklad vykonateľnosti správneho rozhodnutia súdom predstavuje zabezpečovací procesný prostriedok, základným účelom ktorého je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom musia byť rešpektované aj základné práva toho, proti komu takéto rozhodnutie smeruje. Preto súd musí dbať na to, aby rozhodnutím o odklade vykonateľnosti správneho rozhodnutia neporušil aj základné právo hmotného charakteru tretích osôb. Aj na vydanie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti správneho rozhodnutia súdom sú kladené požiadavky, ktoré vyplývajú z práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Znamená to, že takéto rozhodnutie musí mať napr. zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a nemôže byť prejavom svojoľle (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, ktorú krajský súd priznal zúčastnenej osobe - obchodnej spoločnosti ALFA Power, a. s. Bratislava, najvyšší súd v tejto časti napadnutého rozsudku dospel k záveru, že ide o nesprávne rozhodnutie, pretože ustanovenie § 250k ods. 1 OSP upravuje náhradu trov konania v správnom súdnictve iba pokiaľ ide o žalobcu, a preto v tejto časti napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že zúčastnenej osobe náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobcovia v odvolacom konaní úspech nemali a žalovanému ani zúčastnenej osobe náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.